

Passie, inzet en een portie solidariteit gaven Yousef vleugels

17 januari 2023

Michelle Ginée

Michelle Ginée is maatschappelijk werker bij een OCMW, single zonder kinderen en gaat door het leven met een brede glimlach, tenzij ze boos is.

© Unsplash / Johan Godinez

Yousef

Ik kwam Yousef tegen in de gang van ons kantoor. Hij liep rond in zijn werkplunje en droeg een grote bak gereedschap. Hij zag me en riep me. Er verscheen een grote glimlach om zijn mond.

‘Yousef was een van mijn eerste cliënten. In een klein studiotje begon hij zijn leven in ons land.’

Yousef is een collega van de Dienst Facility Management. Kort gezegd: hij staat mee in voor het onderhoud van de gebouwen van stad en OCMW. Hij is vooral gespecialiseerd in kranen en buizen, loodgieterij dus.

Ik ken Yousef al bijna vijf jaar. Hij was een van mijn eerste cliënten bij het OCMW. Hij komt uit Palestina, gevlucht voor de oorlog die we met zijn allen geen oorlog mogen noemen... Yousef was alleen in ons land. Zijn vrouw en dochtertje waren elders. Ze waren in veiligheid, verzekerde hij me.

OCMW

In afwachting van zijn erkenning als vluchteling zat Yousef een periode in een opvangcentrum. Daarna moest hij een plek zoeken om te wonen, wat hem ook lukte. Ergens in een klein studiotje begon hij zijn leven in ons land.

En zo kwam hij bij mij terecht voor een aanvraag leefloon, voor een onderzoek naar al zijn rechten, maar ook voor de ‘mental support’ zoals wij maatschappelijk werkers dat noemen. Want als je als vreemdeling arriveert in een vreemde stad met een vreemde taal, heb je wel eens nood aan een schouderklopje.

Bezige bij

Yousef is een bezige bij. Hij volgde niet alleen plichtsbewust de cursus Nederlands voor nieuwkomers. Hij ging, nog voor hij goed en wel zinnen met drie woorden kon fabriceren, ook aan de slag als vrijwilliger bij de plaatselijke voedselbedeling. Goed voor zijn taal en netwerk.

‘Het was bij Yousef dat ik ontdekte hoe weinig de overheid vluchtelingen met een buitenlands diploma ondersteunt.’

Yousef is slim. In zijn thuisland behaalde hij een diploma dat het midden houdt tussen leerkracht lichamelijke opleiding en kinesitherapeut. Een diploma dat hem in België niet direct een job zou opleveren, maar mits wat extra uren universiteit wel een heel eind verder zou kunnen brengen. Alleen ging dat niet. Het was bij Yousef dat ik ontdekte hoe weinig de overheid vluchtelingen met een buitenlands diploma ondersteunt.

Het lange wachten maakte Yousef onzeker. Plannen om hem als kinesist vrijwilligerswerk te laten doen in woonzorgcentra stuitte op een njet. Maar hoezeer de man met de eeuwige glimlach ook af te rekenen had met tegenslag, hij gaf de moed niet op.

Gezinshereniging

Ondertussen kreeg Yousef het verlossende nieuws dat zijn vrouw en dochter via gezinshereniging naar België konden komen. Hij ging daarvoor op zoek naar een grotere woning. Bij die moeilijke zoektocht kreeg hij hulp van een vrijwilliger van het Centrum Algemeen Welzijnswerk.

Vrijwilligers zoeken woonst voor vluchtelingen

Op een dag stonden Yousef en zijn buddy compleet over hun toeren aan de balie van ons welzijnsbureau. Ontredderd lieten ze mij een drie pagina’s tellende lijst zien van panden die ze hadden bezocht. 43 huizen met telkens ‘njet’ als antwoord. “En nu?”, vroegen ze me.

Ik stond met mijn mond vol tanden. Ik wist het ook even niet meer.

Lijdensweg

Dit verhaal had een gigantische lijdensweg kunnen worden voor Yousef en zijn gezin. Een lijdensweg die veel andere gezinnen ervaren bij hun quasi onmogelijke opdracht om een geschikt huis te vinden. Maar met het verhaal van Yousef wil ik bewijzen dat er nog solidariteit is in Vlaanderen. Het helpt mij alvast om het geloof in de mensheid niet helemaal kwijt te geraken.

‘Dit verhaal had een gigantische lijdensweg kunnen worden. Gelukkig is er nog solidariteit in Vlaanderen.’

Enkele weken later kreeg ik namelijk een telefoontje van de coördinator van een vzw waar Yousef vrijwilligerswerk deed. Ze vertelde me dat een vriend van haar een kleine woning had die eigenlijk niet op en top was, maar hij wilde de woning wel verhuren aan Yousef . Prijs? Driehonderd euro per maand. Spotgoedkoop.

Ik ging samen met Yousef en de coördinator op plaatsbezoek. Er was inderdaad nog werk aan de winkel. De huisbaas had echter weinig geld maar wel een groot hart. Ik was fier dat het OCMW Yousef kon helpen om stap voor de stap de woning in orde te krijgen. We hadden ook gegronde redenen aangezien de moeilijke zoektocht van Yousef zwart op wit in een drie pagina’s tellende lijst stond. En jawel, ook de huisbaas deed naar eigen vermogen zijn duit in het zakje.

Loodgieterij

Tijdens de werken ontpopte Yousef zich als handige Harry. Hij deed veel zelf, hielp stielmannen tijdens de werken en kreeg zowaar een passie voor loodgieterij. Het huis werd een pareltje waar hij en zijn gezin graag wonen.

‘Yousef solliciteerde bij de stad en werd zo een collega van mij.’

De passie voor loodgieterij bleef borrelen. Yousef volgde een opleiding en kreeg via het gekende artikel 60 een tijdelijk contract. Dat contract is inmiddels ten einde, maar Yousef solliciteerde bij de stad en werd zo een collega van mij.

Zijn vrouw bleef ook niet bij de pakken zitten, vertelde hij me tijdens onze ontmoeting in de gang. Ze volgt een opleiding kinderverzorgster en moet enkel haar stage nog afwerken. Gezien het grote arbeidstekort in de kinderopvang kan ze vast snel aan de slag.

Dromen

Yousef droomt van een eigen huis met een tuin waar zijn kinderen kunnen ravotten terwijl hij de barbecue aansteekt. De droom van Yousef is veel dichterbij dan we ooit hadden kunnen denken. Dat maakt me als maatschappelijk werker super blij en trots.

Het zijn vooral Yousef en zijn vrouw die dit hebben verwezenlijkt, samen met een portie solidariteit van de huiseigenaar. De rol van ons maatschappelijk werkers is eerder beperkt. Toch stel ik onze job altijd voor als steunpilaar waar mensen op kunnen steunen als alle anderen het allang hadden opgegeven.

Net daarom wou ik Yousefs verhaal zo graag met jullie delen. Omdat het belangrijk is dat we mensen gewoon eerlijke kansen geven. Want daar gaat het uiteindelijk altijd over.